

comentaris literaris

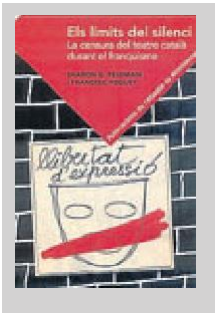
per Josep Palomero i José Miguel Segur**ELS LÍMITS DELSILENCI**

de Sharon G. Feldman i Francesc Foguet

Editorial: Publicacions de
l'Abadia de Montserrat

Barcelona, 2016 | Pàgines 269

Estudis sobre teatre

Els professors Feldman i Foguet, de les universitats de Richmond i de l'Autònoma de Barcelona respectivament, han analitzat com va funcionar i va evolucionar la censura del teatre català durant el

franquisme. L'any 1946 fou el primer de la postguerra en què la censura autoritzà, a Barcelona i València, les primeres representacions de teatre comercial escrit en català, però les traduccions d'obres estrangeres continuaren prohibides. A Barcelona es reposà *El prestigi dels morts*, de Josep Maria de Sagarra i, a València, el públic demanava obres d'evasió. A més d'una anècdota representació d'Àngel Guimerà (*Terra Baixa*, Teatre Alkàzar, 1946), es continuaren estrenant comèdies que responien al model del sàinet, com *El tio Estraperlo*, de Jesús Morante.

El règim imposà una censura inclement, molt ideologitzada i alhora sumament versàtil, que derivà en una autocensura natural. La censura prèvia, que s'aplicà a tot, actuà com un aparell repressor destinat a controlar el conjunt de la població i a imposar a tota la societat els principis ideològics del Movimiento, el partit únic. **JP**